

Veverka: neúnavný zahradník

Každý ji zná. Malé zvířátko v rezavém, někdy hnědém až černém kožíšku s bílým bříškem. Přestože je její zbarvení proměnlivé, vždy se jedná o jediný druh, který se na území našeho státu vyskytuje, a to veverku obecnou (*Sciurus vulgaris*).

Stále častěji ji vidáme v městských parcích či zahradách, kde se prohání v korunách stromů a rychlostí blesku přeskakuje z větve na větev. Jak se jí ale žije v lesích, které jsou její domovinou a proč ji můžeme označit za neúnavného zahradníka?

Dnes si lze jen těžko představit, že veverka byla až do roku 1962 lovnou zvěří. V devatenáctém a začátkem dvacátého století byla pro jemné maso i kožešinu lovena v ob-

rovských počtech. Mimořádně cenná byla především srst z veverčího ocásku, kterou používali pozlacovači k výrobě štětců. Díky značné rozmnožovací schopnosti ale dokázala toto období překonat a nyní ji zahlédneme prakticky všude tam, kde se vyskytují nějaké stromy.

Svá kulovitá hnízda, kterých si staví v okolí několik, upevňuje mezi větvě stromů. Jen výjimečně se zabydlí ve vykotlané dutině. Pokud dojde k závěru, že

jsou její mláďata ohrožena některým z predátorů, především kunou, přenáší je na jiné místo.

Ve věku šesti týdnů jsou veverčata dokonalejší, i když zmenšenou a méně fyzicky zdatnou kopii svých rodičů. Často se vydávají se na průzkum okolí, při kterém ale mohou spadnout na zem.

Přestože nemusí být mláďe zraněné, brzy se podchladí. Matka se pak domnívá, že je nemocné a zanechává ho na místě svému osudu.

Hnízda jsou spletena z větvi, trávy a listů a jsou dokonale tepelně izolovaná. A to dokonce tak kvalitně, že při zimních teplotách -5°C se teplota uvnitř hnízda pohybuje kolem 20°C nad nulou.

Veverka není zimním spáčem, takže si na zimu musí připravit dostatečné zásoby potravy. Vlašské či lískové ořechy, semena nebo žaludy ukládá do stromových dutin, hnízda nebo je zahrabává do země a o svých spižirnách má skvělý přehled.

Někdy zimní zásoby spotřebovat nedokáže, a tak na jaře na mnohých místech raší mladé duby a ořešáky. Všechny ale nemusí být dílem veverky, protože tyto plody si do země ukrývá i sojka. Děkuje se za pomoc.

Květa Zemanová, Muzeum regionu Valaško Foto: Pjxabay